

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-0954
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0890-A

Verzoekende partijen	1. de heer Johan SOUFFRIAUX 2. mevrouw Hilde VAN MEENEN vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende, Archimedesstraat 7
Verwerende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BEERNEM
Tussenkomenende partij	de heer Jef VERHOOGEN vertegenwoordigd door advocaat Koen VAN WYNSBERGE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9860 Oosterzele, Kwaadbeek 47a

---

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 augustus 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 juli 2018.

De verwerende partij heeft akte genomen van de melding van de tussenkomende partij voor de exploitatie van een bovengrondse propaangastank van 3000 liter bij een woning en boringen voor een warmtepomp op een perceel gelegen te 8730 Beernem, Zeldonkstraat 10C, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummer 630C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 29 oktober 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 26 november 2018 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 2 april 2019.

Advocaat Bart BRONDERS voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Koen VAN WYNSBERGE voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij vraagt op 22 juni 2018 aan de verwerende partij de aktenaam van een melding voor “de exploitatie van een bovengrondse propaangastank van 3000 liter bij een woning en boringen voor warmtepomp” op een perceel gelegen te 8730 Beernem, Zeldonkstraat 10C (lot 3B).

De verwerende partij neemt op 9 juli 2018 akte van de melding van de tussenkomende partij. De meldingsakte luidt als volgt:

“ ...

Voorwerp van de melding

De melding heeft betrekking op een terrein, gelegen te Zeldonkstraat 10c, 8730 Beernem, kadastraal bekend: 2de afd. Sie D, nr 630c.

De melding omvat de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit (iioa) van de derde klasse.

De iioa omvat:

<i>rubriek</i>	<i>omschrijving</i>	<i>klasse</i>
17.1.2.2.1	<i>Gevaarlijke producten: Opslagplaatsen voor gevaarlijke gassen in vaste reservoirs, m.u.v. deze van drukvaten deel uitmakend van compressoren en uitgezonderd buffervaten, met een gezamenlijk waterinhaltsvermogen tot en met 3.000 liter:</i> <i>- bovengrondse propaangastank 3.000 liter</i>	3
55.1.1	<i>Verticale boringen tot en met een diepte van het dieptecriterium, zoals weergegeven op de kaart in bijlage 2quinquies bij dit besluit, en die gelegen zijn buiten een beschermingszone type III:</i>	3

- 6 boringen
- max 150 meter diepte
- doel: verwarming woning, aanmaak sanitair warm water

Bevoegdheid

De melding heeft geen betrekking op een Vlaams of provinciaal project, noch op een ingedeelde inrichting van klasse 1, noch op een gemeentegrensoverschrijdend project.

Het college van burgemeester en schepenen is dan ook bevoegd voor de aktename.

Onderzoek van het meldingsplichtig en niet-verboden karakter

Er zijn geen vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen verbonden aan de melding.

*De iioa is gelegen in **woongebied met landelijk karakter** volgens het gewestplan ‘**Brugge-Oostkust**’, vastgesteld bij het koninklijk besluit van 7 april 1977.*

De iioa is louter en alleen in de derde klasse ingedeeld, de exploitatie ervan is dus meldingsplichtig.

Er wordt voldaan aan artikel 5.4.3, §3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid betreffende verbods- en afstandregels.

De gemelde exploitatie is meldingsplichtig en niet verboden.

...”

Dat is de bestreden beslissing.

2.

Het perceel ligt binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling ‘VK.V/2015/22’ van 5 augustus 1999.

De deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen heeft op 11 februari 2016 een vergunning verleend tot wijziging van lot 3 in twee loten (3A en 3B) voor de bouw van ééngezinswoningen in halfopen bebouwing. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 31 maart 2016 de vernietiging van deze beslissing. Dat beroep heeft als rolnummer 1516/RvVb/0485/A.

3.

De verwerende partij verleent op 4 april 2016 onder voorwaarden twee onderscheiden stedenbouwkundige vergunningen voor de bouw van telkens een ééngezinswoning gelegen te 8730 Oedelem (Beernem), Zeldonkstraat, loten 3A en 3B. De deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen verklaart de door de verzoekende partijen ingestelde administratieve beroepen op 18 januari 2018 onontvankelijk. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 13 februari 2018 eveneens de vernietiging van die beslissingen. Die beroepen staan bij de Raad bekend onder de rolnummers 1718-RvVb-0369-A en 1718-RvVb-0372-A.

4.

De verwerende partij neemt op 9 juli 2018 eveneens akte van de melding van de tussenkomende partij voor de exploitatie van een bovengrondse propaangastank van 3000 liter bij een woning en boringen voor een warmtepomp op een perceel gelegen te 8730 Beernem, Zeldonkstraat 10D (lot 3A), met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummer 630C. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 augustus 2018 eveneens de vernietiging van die beslissing van de verwerende partij. Dat beroep heeft als rolnummer 1718-RvVb-0892-A.

5.

De verwerende partij neemt op 4 juni 2018 akte van de melding van de tussenkomende partij voor de exploitatie van een bronbemaling op een perceel gelegen te 8730 Beernem, Zeldonkstraat 10C en 10D, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummers 630C en 631E. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 21 juni 2018 de vernietiging van die beslissing van de verwerende partij. Dat beroep heeft als rolnummer 1718-RvVb-0717-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

Onder verwijzing naar artikel 15, 3° van het Procedurebesluit voert de tussenkomende partij aan dat de verzoekende partijen zich richten tegen een meldingsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van 9 juli 2018 dat betrekking heeft op een woning gelegen te Beernem, Zeldonkstraat 10D met referentie OMV_2018077472. Volgens de tussenkomende partij blijkt uit de beslissing die de verzoekende partijen bij hun verzoekschrift voegen dat de beslissing met kenmerk OMV_2018077472 betrekking heeft op de woning gelegen te Beernem Zeldonkstraat 10C en niet Zeldonkstraat 10D. De beslissing die betrekking heeft op de woning Zeldonkstraat 10C draagt volgens de tussenkomende partij het kenmerk OMV_2018077524. Ze is dan ook van oordeel dat het verzoekschrift in deze zaak niet de juiste vermelding van het voorwerp of bezwaar bevat, maar in tegendeel een onbestaande beslissing als voorwerp van het beroep vermeldt.

2.

De verzoekende partijen stellen in hun toelichtende nota dat ze in het verzoekschrift op de eerste bladzijde verkeerdelijk 10D in plaats van 10C hebben vermeld. Volgens de verzoekende partijen blijkt uit de vermelding van het referentienummer van het omgevingsloket (OMV_2018077472), uit het feitenrelaas (randnummer 21) en uit de bijvoeging van een afschrift van de bestreden beslissing dat het voorwerp de aktenaam betreft voor de exploitatie van een bovengrondse propaantank van 3000 liter bij een woning en boringen voor warmtepomp te Beernem, Zeldonkstraat 10C. Ze zijn dan ook van oordeel dat er derhalve geen twijfel is omtrent welke akte het voorwerp is van het vernietigingsberoep.

Beoordeling door de Raad

De tussenkomende partij zoekt spijkers op laag water.

Het verzoekschrift bevat voldoende gegevens om, op grond van artikel 15 van het Procedurebesluit, tot identificatie van het voorwerp van het beroep te kunnen overgaan.

Op pagina 1 van hun verzoekschrift vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van *“de beslissing tot aktenaam door het college van burgmeester en schepenen van de gemeente Beernem van 9 juli 2008 waarbij akte wordt verleend van de melding door de Heer Jef Verhoogen voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit klasse 3, voor de plaatsing en exploitatie van een bovengrondse propaantank van 3000 liter bij een woning en boringen voor een warmtepomp bij een woning te 8730 Beernem, Zeldonkstraat 10d, gekend bij de gemeentelijke administratie onder referentie OMV_2018077172.”*

Waar de verzoekende partijen in de aanhef van het inleidend verzoekschrift inderdaad vermelden dat de bestreden beslissing betrekking heeft op inrichtingen of handelingen bij de woning met nummer 10D, stelt de Raad evenwel vast dat dit foutief huisnummer niets meer is dan een materiële vergissing die geenszins de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg kan hebben. Uit de vermelding van het referentienummer van de bestreden beslissing, de toevoeging van deze bestreden beslissing en de correcte vermelding van het huisnummer 10C doorheen het verzoekschrift, kan niet de minste twijfel bestaan over het voorwerp van het beroep. De Raad heeft bovendien een inquisitoriale bevoegdheid en heeft de bestreden beslissing geïdentificeerd. De brief van de Raad waarbij aan de tussenkomende partij de mogelijkheid wordt geboden om tussen te komen in de procedure bevat de datum van de bestreden beslissing en het verzoekschrift van de verzoekende partijen. De tussenkomende partij kon zo op eenvoudige wijze afleiden over welke bestreden beslissing het gaat. Bovendien heeft de tussenkomende partij haar verweer gebaseerd op de correcte bestreden beslissing.

Uit het voorgaande volgt dat het verzoekschrift voldoende concrete elementen bevat zodat er geen twijfel kan bestaan over het voorwerp van de vordering. De exceptie wordt verworpen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren aan dat ze zowel gevolgen of waarschijnlijke gevolgen zullen ondervinden ten gevolge van de aktenaam. Ze lichten toe dat het bouwperceel waarop de exploitatie zal geschieden, deel uitmaakt van dezelfde (gewijzigde) verkaveling waartoe hun loten

1 en 2 behoren. Onder verwijzing naar de bij de Raad hangende procedures inzake de verkavelingswijziging (1516/RvVb/0485/A) en de stedenbouwkundige vergunningen voor de herverdeelde loten 3A en 3B (1718-RvVb-0369-A en 1718-RvVb-0372-A) wijzen de verzoekende partijen erop dat de bestreden meldingsakte betrekking heeft op de woning op lot 3A [bedoeld wordt 3B], palend aan hun tuin (oorspronkelijk lot 2).

De verzoekende partijen argumenteren dat door de stedenbouwkundige vergunningen, die de bouw van een koppelwoning toelaten, veel meer zicht zal worden genomen op hun eigendom met privacyhinder ten gevolge.

Uit de reeds ingestelde procedures bij de Raad leiden ze hun belang af bij de voorliggende procedure. De meldingsakte is immers een gevolgakte van de volgens hen onwettige wijzigende verkavelingsvergunning en daarop volgend onwettige stedenbouwkundige vergunningen voor de koppelwoning.

De verzoekende partijen vervolgen dat door de bestreden beslissing een bovengrondse propaantak zal worden geplaatst, zeer dicht bij de toekomstige woning op het perceel 10C, terwijl er in de Zeldonkstraat aardgas is voorzien. Ze voeren aan dat niet kan worden ingezien hoe een gevaarlijkere installatie aangewezen is wanneer een aansluiting op aardgas kan voorzien worden.

De verzoekende partijen geven mee dat ze weliswaar akkoord zijn met de plaatsing van een warmtepomp ten behoeve van de woning, indien de oorspronkelijke verkavelingsvergunning zou worden uitgevoerd die enkel de bouw toelaat van één woning op het thans gesplitste perceel.

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen en stelt dat de verzoekende partijen de door hen aangevoerde hinder en nadelen linken aan de tenuitvoerlegging van de verkavelingswijziging en/of stedenbouwkundige vergunning. Ze stellen voorop dat er evenwel een omschrijving ontbreekt van hinder en nadelen die zouden voortvloeien uit de thans bestreden beslissing. De tussenkomende partij merkt op dat de verzoekende partijen toegeven akkoord te kunnen gaan met een warmtepomp ten behoeve van één woning en dat de thans bestreden beslissing voorziet in één warmtepomp voor één woning. Met betrekking tot de gevaren van verwarming met propaangas in plaats van aardgas aangevoerd door een publieke distributiemaatschappij merkt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partijen dit met geen enkel bewijsmiddel staven. De tussenkomende partij is van oordeel dat deze loutere bewering niet van aard is om de verzoekende partijen een belang bij de vordering te verschaffen.

3.

De verzoekende partijen voegen geen nieuwe argumenten toe in hun toelichtende nota.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 105, §2, eerste lid, 2° van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet of OVD) bepaalt dat het beroep tegen een aktename of de niet-aktename van een melding bij de Raad kan worden ingesteld door 'het betrokken publiek'.

Artikel 2, eerste lid, 1° OVD definieert het begrip 'betrokken publiek' als volgt:

“elke natuurlijke persoon of rechtspersoon alsook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of

belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte of bijstelling van een omgevingsvergunning of van vergunningsvoorwaarden waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn”

2.

Met de bestreden beslissing wordt akte genomen van de melding voor de exploitatie van een bovengrondse propaangastank van 3000 liter bij een woning en boringen voor een warmtepomp.

De verzoekende partijen beroepen zich *‘als aangrenzende burenen’* voor hun belang op het feit dat een bovengrondse propaangastank zal geplaatst worden, terwijl er in de Zeldonkstraat een aansluiting op aardgas is voorzien. Ze vrezen met andere woorden dat ze voor een gevaarlijke situatie zullen geplaatst worden.

3.

De verzoekende partijen maken aannemelijk dat ze een veiligheidsrisico vrezen. In dat licht is het aannemelijk dat ze een wettigheidstoets uitlokken van de bestreden beslissing. De verzoekende partijen hebben wel degelijk belang bij de vordering.

De Raad merkt ten overvloede nog op dat, waar de verzoekende partijen aanvoeren dat ze zicht- en privacyhinder zullen ondervinden, deze gevolgen niet in oorzakelijk verband staan met de bestreden beslissing, maar te maken hebben met de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning voor het betreffend perceel.

De exceptie van de tussenkommende partij wordt verworpen.

D. Ontvankelijkheid wat betreft de bevoegdheid van de Raad

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkommende partij voert aan dat overeenkomstig artikel 111 OVD de bevoegde overheid over een gebonden bevoegdheid beschikt voor wat betreft het aktenemen van een melding. Als de handelingen of de exploitatie meldingsplichtig en niet verboden zijn, neemt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, akte van de melding. De tussenkommende partij is van oordeel dat hieruit volgt dat de boordelingsvrijheid van de bevoegde overheid zeer beperkt is.

De tussenkommende partij voert vervolgens aan dat de verzoekende partijen de bevoegdheid van de verwerende partij niet betwisten en dat ze evenmin betwisten dat de door de tussenkommende partij beoogde handelingen meldingsplichtig en niet verboden zijn. Ze leidt hieruit af dat de verzoekende partijen niet op ontvankelijke wijze een vordering aanhangig kunnen maken voor de Raad tegen de thans bestreden meldingsbeslissing. Bij gebrek aan kritiek op deze punten (bevoegdheid en meldingsplichtig en niet-verboden karakter van de handelingen) en gelet op de gebonden bevoegdheid van de beoordelingsvrijheid van de bevoegde overheid, is de tussenkommende partij van oordeel dat dergelijke aktename niet het voorwerp kan uitmaken van een vordering tot vernietiging.

2.

De verzoekende partijen zetten in hun toelichtende nota uiteen dat de bestreden aktename een gevolgakte is van de door hen bestreden stedenbouwkundige vergunningen en wijzigende

verkavelingsvergunning. Ze wijzen erop dat de bestreden beslissing kadert in de voorgenomen bouw van een woning als deel van een koppelwoning, die naar het oordeel van de verzoekende partijen onwettig werd vergund.

Ze benadrukken dat ze in hun enig middel aanklagen dat de melding en de aktename gesteund is op een rechtsgrond die onwettig tot stand is gekomen. Ze verwijzen naar de procedures die bij de Raad aanhangig zijn met betrekking tot de wijzigende verkavelingsvergunning en de stedenbouwkundige vergunningen, waardoor bij een te volgen vernietiging de aktename zal blijken te zijn, dan wel onwettig bij gebrek aan rechtsgrond.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 105, §1 OVD luidt als volgt:

“De uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunning, genomen in laatste administratieve aanleg, of de aktename of de niet-aktename van een melding, vermeld in artikel 111, kan bestreden worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vermeld in titel IV, hoofdstuk VIII, van de VCRO.”

Overeenkomstig deze bepaling is de Raad als administratief rechtscollege bevoegd uitspraak te doen over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van aktenames van meldingen zoals vermeld in artikel 111 OVD. De bestreden aktename vormt dan ook een aanvechtbare rechtshandeling. Dat dergelijke op grond van artikel 111 OVD tot stand gekomen aktename een volwaardige aanvechtbare bestuurshandeling is, blijkt ook uit de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning (*Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, 2334, nr. 1, p. 78*). De memorie van toelichting bevat de volgende verduidelijking bij artikel 105 OVD:

“..."

Dit artikel bepaalt dat beslissingen betreffende een omgevingsvergunning, genomen in laatste administratieve aanleg, bestreden kunnen worden bij de RvVb.

Ook de beslissing inzake de aktename van de meldingen kan bestreden worden bij de RvVb.

Wat de stedenbouwkundige meldingen betreft, deze kunnen momenteel niet aangevochten worden, noch bij de RvVb, noch bij de Raad van State. Immers, deze melding maakt géén administratieve rechtshandeling uit, gezien de overheid geen bevoegdheid heeft om de melding onontvankelijk te verklaren of te weigeren noch om hier voorwaarden aan te verbinden. Ook de aktenames van milieumeldingen klasse 3 betreft kunnen niet aangevochten worden bij de Raad van State. Alleen de aan de aktename verbonden milieuvoorwaarden kunnen betwist worden bij de Raad. (R.v.St. nr. 217.311 van 19 januari 2012).

Het karakter van de meldingen in voorliggend decreet betreffende de omgevingsvergunning is anders dan voorzien in de VCRO of het milieuvergunningendecreet.

De bevoegde overheid moet nagaan of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens het DABM of de VCRO (art. 109). De overheid neemt met andere woorden een beslissing over het eventuele meldingsplichtige of niet verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij

of krachtens artikel 5.4.3, §3, DABM en artikel 4.2.2, §1, VCRO, wat inhoudt dat zij een beoordeling maakt, zij het een zeer beperkte beoordeling.

Dit heeft als gevolg dat de aktename een administratieve rechtshandeling wordt, die aanvechtbaar is voor de RvVb.

Meldingen kunnen niet anders gezien worden dan behorend tot het schorsings- en vernietigingscontentieux met betrekking tot de omgevingsvergunning.

...

Uit het voorgaande volgt dat onbetwistbaar vaststaat dat de aktename van een melding met het Omgevingsvergunningsdecreet een aanvechtbare administratieve rechtshandeling is geworden.

2.

De Raad heeft als administratief rechtscollege een vernietigingsbevoegdheid waarbij hij in eerste instantie een legaliteitstoets moet uitvoeren en zich niet in de plaats mag stellen van de overheid die zich over de melding moet uitspreken. Hij kan enkel nagaan of de verwerende partij bij de uitoefening van haar bevoegdheid binnen de grenzen van de wettigheid is gebleven. Het komt de Raad dan ook niet toe om zelf al dan niet akte te nemen van een melding of er voorwaarden aan te verbinden. Het beroep is dan ook ontvankelijk in de mate dat het de vernietiging van de bestreden beslissing beoogt.

3.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren aan dat de aktename gesteund is “*op een melding die zijn bestaan en rechtsgrond ontleent aan onwettige beslissingen, met name de door de verzoekende partijen bestreden beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 18 januari 2018 waarbij de administratieve beroepen tegen de stedenbouwkundige vergunningen die door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem op 4 april 2016 werden verleend, onontvankelijk werden verklaard en de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 11 februari 2015 waarbij het beroep van de verzoekende partijen tegen de wijzigende verkavelingsvergunning ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond werd verklaard en de verkavelingsvergunning werd verleend onder voorwaarden*”.

De verzoekende partijen stellen dat deze beslissingen met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moeten worden gelaten. Voor het geval deze bestreden beslissingen voorafgaand worden vernietigd door de Raad, zal, volgens de verzoekende partijen, blijken dat de thans bestreden beslissing elke rechtsgrond mist.

In een uitvoerig feitelijk relaas zetten de verzoekende partijen uiteen dat de aktename gesteund is op de verleende stedenbouwkundige vergunningen die op hun beurt gesteund zijn op een onwettige verkavelingswijziging. Ze hernemen hierbij de grieven die ze als middel geformuleerd hebben tegen de verkavelingswijziging (dossier bij de Raad gekend onder rolnummer 1516/RvVb/0485/A).

2.

De tussenkomende partij betwist vooreerst de ontvankelijkheid van het middel. Ze stelt dat het inleidend verzoekschrift om meerdere redenen niet voldoet aan de vereisten van artikel 15, 4° Procedurebesluit. Ze voert aan dat de verzoekende partijen middelen formuleren waarin ze van mening zijn dat bepaalde regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften en/of beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zijn door de reeds eerder verleende wijzigende verkavelingsvergunning en/of stedenbouwkundige vergunning. Volgens de tussenkomende partij bevat het verzoekschrift evenwel geen middel waarin wordt geformuleerd welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur er door de thans bestreden beslissing zouden worden geschonden. De tussenkomende partij is van oordeel dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan vermelding van dergelijke middelen.

De tussenkomende partij vervolgt dat, gelet op de gebonden bevoegdheid van de verwerende partij, hoogstens een schending kan worden aangevoerd van artikel 111 OVD, waarin zou worden aangevoerd dat de verwerende partij niet de bevoegde overheid zou zijn of waarin gesteld zou worden dat de gemelde handelingen niet meldingsplichtig of verboden zouden zijn. De tussenkomende partij stelt vast dat de verzoekende partijen op dit punt geen enkele kritiek formuleren op de bestreden beslissing. Hieruit moet afgeleid worden dat de verzoekende partijen het ermee eens zijn dat de verwerende partij niet anders kon dan, overeenkomstig artikel 111 OVD, akte te nemen van de melding.

De tussenkomende partij argumenteert verder dat alle andere kritiek die de verzoekende partijen formuleren in essentie gericht is tegen de verleende stedenbouwkundige vergunning en/of de eerder verleende verkavelingsvergunning. In zoverre de verzoekende partijen van mening zijn dat een eventuele onwettigheid of vernietiging van deze vergunningsbeslissingen (stedenbouwkundige vergunning/verkavelingsvergunning) tot de onwettigheid van de thans bestreden beslissing zou leiden, mist het middel manifest feitelijke grondslag. Ze herneemt hierbij ondergeschikt integraal haar verweer tegen de middelonderdelen, ingeroepen tegen de wijzigende verkavelingsvergunning.

3.

In hun toelichtende nota stellen de verzoekende partijen, in antwoord op de exceptie van de tussenkomende partij met betrekking tot het ontbreken aan belang bij het middel, dat deze opmerking geen afbreuk doet aan de ontvankelijkheid van het middel waarin wordt aangevoerd dat de aktenamen zijn ontstaan en rechtsgrond ontleent aan onwettige beslissingen.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 5, 2°, b) OVD bepaalt dat er een meldingsplicht bestaat voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse, zoals vermeld in artikel 5.2.1 van het DABM.

Artikel 6, tweede lid OVD bepaalt dat niemand zonder voorafgaande meldingsakte een project dat bij of krachtens de decreten, vermeld in artikel 5, is onderworpen aan meldingsplicht, mag exploiteren of er een meldingsplichtige verandering aan doen.

Op grond van artikel 5, 2° b) en artikel 6 OVD mag niemand zonder een voorafgaande meldingsakte een inrichting die in de derde klasse is ingedeeld exploiteren of veranderen.

Artikel 111 OVD luidt als volgt:

“De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, gaat na of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens:

1° artikel 5.4.3, §3, van het DABM;

2° artikel 4.2.2, §1, en artikel 4.2.4 van de VCRO.

Als de handelingen of de exploitatie meldingsplichtig en niet verboden zijn, neemt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, akte van de melding. Ze bezorgt de meldingsakte per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum van ontvangst van de melding.

Als de handelingen of de exploitatie niet meldingsplichtig of verboden zijn, stelt de overheid, vermeld in artikel 107, de persoon die de melding heeft verricht binnen dezelfde ordetermijn daarvan in kennis. In dat geval wordt geen akte genomen en wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven.”

De memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning bevat de volgende verduidelijking (*Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, 2334, nr. 1, p. 78*):

“ ...

Wat de stedenbouwkundige meldingen betreft, deze kunnen momenteel niet aangevochten worden, noch bij de RvVb, noch bij de Raad van State. Immers, deze melding maakt géén administratieve rechtshandeling uit, gezien de overheid geen bevoegdheid heeft om de melding onontvankelijk te verklaren of te weigeren noch om hier voorwaarden aan te verbinden. Ook de aktenames van milieumeldingen klasse 3 betreft kunnen niet aangevochten worden bij de Raad van State. Alleen de aan de aktename verbonden milieuvoorwaarden kunnen betwist worden bij de Raad. (R.v.St. nr. 217.311 van 19 januari 2012).

Het karakter van de meldingen in voorliggend decreet betreffende de omgevingsvergunning is anders dan voorzien in de VCRO of het milieuvergunningendecreet.

De bevoegde overheid moet nagaan of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens het DABM of de VCRO (art. 109). De overheid neemt met andere woorden een beslissing over het eventuele meldingsplichtige of niet verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij of krachtens artikel 5.4.3, §3, DABM en artikel 4.2.2, §1, VCRO, wat inhoudt dat zij een beoordeling maakt, zij het een zeer beperkte beoordeling.

Dit heeft als gevolg dat de aktename een administratieve rechtshandeling wordt, die aanvechtbaar is voor de RvVb.

Meldingen kunnen niet anders gezien worden dan behorend tot het schorsings- en vernietigingscontentieux met betrekking tot de omgevingsvergunning.

...”

Artikel 113 OVD bepaalt het volgende:

“§ 1. De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, kan in de meldingsakte voorwaarden, met inbegrip van bijzondere milieuvoorwaarden, opleggen.

De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, kan ook tijdens de exploitatie bijzondere milieuvoorwaarden opleggen aan de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit. In dat geval bezorgt de bevoegde overheid haar beslissing daartoe per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht.

§ 2. De voorwaarden mogen de melding niet onevenredig beperken of verbieden.

De bijzondere milieuvoorwaarden worden opgelegd met het oog op de bescherming van de mens en het milieu tegen de gevolgen van de exploitatie. De bijzondere milieuvoorwaarden kunnen geen emissiegrenswaarden bevatten en niet afwijken van de beste beschikbare technieken als beschreven in de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, vermeld in titel V, hoofdstuk 4, van het DABM.”

Uit voorgaande bepalingen blijkt dat de aktename van een melding een beoordelingsbevoegdheid inhoudt. De bevoegde overheid moet immers een beslissing nemen over het eventuele meldingsplichtige of niet verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij of op grond van artikel 5.4.3, §3, DABM en artikel 4.2.2, §1 VCRO. Bovendien kan de bevoegde overheid voorwaarden, met inbegrip van bijzondere milieuvoorwaarden, opleggen.

2.

De bestreden beslissing betreft een aktename van een melding van een exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten, zoals reeds aangegeven in de feiten uiteenzetting.

De verwerende partij stelt vast dat de gemelde exploitatie meldingsplichtig is en niet verboden. Er worden in de bestreden beslissing geen voorwaarden opgelegd.

3.

Samen met de tussenkomende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen schendingen of betoog aanvoeren die rechtstreeks betrokken kan worden op de bestreden beslissing. De verzoekende partijen betwisten niet dat de gemelde exploitatie meldingsplichtig is, noch dat deze niet verboden is op grond van artikel 4.2.2, §1 VCRO en/of artikel 5.4.3, §3 DABM. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de beperkte beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij verkeerdelijk werd toegepast.

De elementen die de verzoekende partijen aanvoeren ter ondersteuning van hun beroep vallen niet binnen het beoordelingskader van de verwerende partij. Veeleer grijpen ze de bestreden beslissing aan als een gelegenheid om alsnog de eerder verleende verkavelingswijziging en stedenbouwkundige vergunning te bekritisseren.

De Raad besluit dan ook dat de verzoekende partijen de onwettigheid van de aktename niet aantonen.

4

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

1.

De verzoekende partijen vragen in hun verzoekschrift de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 700 euro.

De tussenkomende partij vraagt om de vordering af te wijzen en de verzoekende partij te verwijzen in de kosten van het geding.

2.

2.1

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.2

Aangezien het beroep van de verzoekende partijen wordt verworpen, moeten ze beschouwd worden als partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld en valt het door hen betaalde rolrecht, ten bedrage van 400 euro, ten hunne laste. Een rechtsplegingsvergoeding kan aan de verzoekende partijen dan ook niet toegekend worden.

3.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Jef VERHOOGEN is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 mei 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS